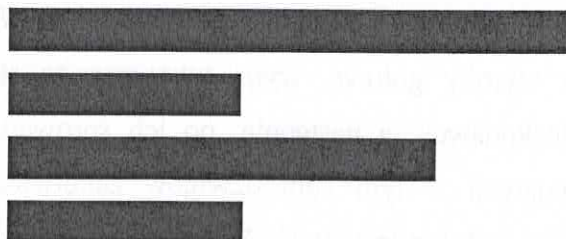

PREZYDENT MIASTA
SIERADZA

WF-P.310.3.2022

Sieradz, dnia 22 grudnia 2022 r.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Sieradza działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 w związku z art. 14b i art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651) stwierdza, że stanowisko [REDAKTED] [REDAKTED] zawarte we wniosku z dnia 23.09.2022 r. (wpływ do tut. urzędu 26.09.2022 r.), uzupełnionym w dniu 06.10.2022 r., o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości – **jest nieprawidłowe.**

Uzasadnienie

W dniu 26.09.2022 r. do tut. urzędu wpłynął wniosek [REDAKTED] [REDAKTED] z dnia 23.09.2022 r. o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.

Przedstawiony przez wnioskodawcę stan faktyczny:

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą w sektorze przetwórstwa mleka. W zakładzie wykorzystuje sześć zbiorników (tankosilosów). Pierwsze dwa zakupione w 2004 r. posadowione na żelbetonowym fundamencie zlokalizowane są przy budynku kotłowni i uczestniczą w procesie technologicznym uzdatniania wody pitnej. Jeden z nich służy do magazynowania wody surowej pobranej ze studni oraz odgrywa rolę bufora przed przeprowadzeniem procesu odżelaziania i zmiękczenia wody. Drugi tank pełni funkcję zbiornika buforowego wody już uzdatnionej, tj. zdanej do picia, z którego woda podawana

jest poprzez zestaw hydrofobowy. Pozostałe cztery tankosilosy, przyjęte do użytkowania w 2008 r., o pojemności 75.000 l, także zamontowane na żelbetonowym podłożu i usytuowane wzdłuż budynku proszkowni są tankami procesowymi. Zaopatrzone w mieszadła, system pompowy i połączone z instalacją nabiłową służą do magazynowania surowców takich jak mleko czy serwatka. W tankach tych prowadzone są procesy normalizacji/standaryzacji surowców oraz proces dojrzewania serwatki, który to poprzedza późniejsze procesy zagęszczania i suszenia. Wszystkie opisane zbiorniki zostały zakupione jako wyroby gotowe, wyprodukowane ze stali kwasoodpornej poza obszarem zakładu Wnioskodawcy, a następnie, po ich sprowadzeniu transportem drogowym, przy pomocy wynajętych w tym celu dźwigów zakotwiczone zostały na przygotowanych wcześniej betonowych fundamentach. W dalszej kolejności włączono je do instalacji, z wykorzystaniem której przebiegają zachodzące w zakładzie procesy technologiczne. Zdaniem wnioskodawcy ich ustawienie nie miało charakteru wznoszenia obiektu w procesie budowlanym i nie polegało na użyciu materiałów budowlanych.

Pytanie dot. stanu faktycznego:

Czy w stanie prawnym obowiązującym od 28 czerwca 2015 r. należące do Wnioskodawcy 6 sztuk zbiorników (tankosilosów) podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowle?

Stanowisko wnioskodawcy:

W stanie prawnym obowiązującym od 28 czerwca 2015 r. posiadane przez Wnioskodawcę zbiorniki pozostają poza zakresem opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy:

Nowelą z dnia 20 lutego 2015 r. (ustawa o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. z 2015 r., poz. 443), która weszła w życie z dniem 28 czerwca 2015 r., dokonano zmiany definicji obiektu budowlanego w art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego. Zgodnie z obowiązującą od tej daty definicją, za obiekt budowlany należy uznać „budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych”. W wyniku dokonanej zmiany legislacyjnej, definicją obiektu budowlanego (budynku, budowli albo obiektu małej architektury) objęte zostały instalacje zapewniające możliwość użytkowania tego obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Nadto uznanie danego obiektu za obiekt budowlany uzależnione zostało od wzniesienia go z użyciem wyrobów budowlanych. Dokonana z dniem 28 czerwca 2015 r. zmiana brzmienia art. 3 pkt 1 u.p.b. miała charakter normatywny (tak: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 listopada 2021 r., sygn. III FSK 163/21).

Brak określonych w art. 3 pkt 1 u.p.b. cech obiektu budowlanego wyklucza możliwość identyfikowania obiektu ocenianego pod kątem opodatkowania podatkiem od nieruchomości, do którejkolwiek z kategorii wymienionych w art. 3 pkt 2 i 3 u.p.b. i czyni bezprzedmiotowym prowadzenie dalszej jego kwalifikacji, w tym odpowiedzi na pytanie czy jest budowlą. Ustalenie, że dany obiekt jest budowlą wymaga potwierdzenia, iż jest obiektem budowlanym zgodnie z art. 3 pkt 1 u.p.b. oraz wykluczenia możliwości jego identyfikowania jako budynku albo obiektu małej architektury, również musi być wymieniony *expressis verbis* w art. 3 pkt 3 u.p.b., w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej (tak: wyrok WSA w Łodzi z dnia 28 kwietnia 2022 r., sygn. akt I SA/Łd 188/22 (LEX nr 3342996).

Zbiorniki, których właścicielem jest Wnioskodawca, są urządzeniami technicznymi, które w świetle definicji obiektu budowlanego nie są wzniesione z użyciem wyrobów budowlanych, co wyklucza możliwość uznania takich rzeczy za obiekty budowlane.

Po rozpatrzeniu stanowiska Wnioskodawcy Prezydent Miasta Sieradza zważył, co następuje:

Podstawowym aktem normatywnym, regulującym wymiar i pobór podatku od nieruchomości, jest ustawa z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U z 2022 r. poz. 1452 ze zm.).

W świetle art. 1a ust. 1 pkt 1 ww. ustawy jako budynek należy traktować obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. W świetle art. 1a ust. 1 pkt 2 ww. ustawy budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Zgodnie natomiast z art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 443) - od 28 czerwca 2015 r., obiektem

budowlanym jest budynek, budowla bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Z wyżej przywołanych przepisów prawa wynika, iż uznanie obiektu za obiekt budowlany uzależnione zostało od wzniesienia go z użyciem wyrobów budowlanych.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nie zawiera definicji wyrobów budowlanych. Do wyrobów budowlanych nawiązuje przepis art. 10 ustawy prawo budowlane w brzmieniu: Wyroby wytworzone w celu zastosowania w obiekcie budowlanym w sposób trwały o właściwościach użytkowych umożliwiających prawidłowo zaprojektowanym i wykonanym obiektom budowlanym spełnienie podstawowych wymagań, można stosować przy wykonywaniu robót budowlanych wyłącznie, jeżeli wyroby te zostały wprowadzone do obrotu lub udostępnione na rynku krajowym zgodnie z przepisami odrębnymi, a w przypadku wyrobów budowlanych - również zgodnie z zamierzonym zastosowaniem.

Pojęcie wyrobu budowlanego zostało zdefiniowane w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1213). Zgodnie z art. 2 pkt 1 tejże ustawy, przez wyrób budowlany należy rozumieć wyrób budowlany, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Nr 305/2022.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz. U. UE .L.2011.88.5 z dnia 2011.04.04) w art. 2 pkt 1 definiuje wyrób budowlany następująco: „wyrób budowlany” – oznacza każdy wyrób lub zestaw wyprodukowany i wprowadzony do obrotu w celu trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach, którego właściwości wpływają na właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych. Wykładnia tego przepisu wskazuje, że takim wyrobem może być zarówno samodzielnie „wyrób” jak i zestaw. Ustawodawca założył, że elementy te są produkowane i wprowadzane do obrotu. Służą natomiast do trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach, a dodatkowo posiadają właściwości, które wpływają na właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych.

Treść powyższej definicji nie zawiera wprost wyliczenia przykładowych wyrobów budowlanych. Posiłkując się analizą Komunikatu Komisji w ramach wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG, dla wyrobów stalowych przewidziano między innymi normy:

- EN 1090-1:2009+A1:2011 - Wykonanie konstrukcji stalowych i aluminiowych – Część 1: Zasady oceny zgodności elementów konstrukcyjnych;
- EN 10025-1:2004 – Wyroby walcowane na gorąco ze stali konstrukcyjnych – Część 1: Ogólne warunki techniczne dostawy;
- EN 10088-4:2009 – Stale odporne na korozję – Część 4: Warunki techniczne dostawy blach grubych, blach cienkich i taśm ze stali nierdzewnych do zastosowań konstrukcyjnych;
- EN 10088-5:2009 – Stale odporne na korozję – Część 5: Warunki techniczne dostawy prętów, walcówki, drutu, kształtowników i wyrobów o powierzchni jasnej ze stali nierdzewnych do zastosowań konstrukcyjnych;
- EN 10343:2009 – Stale do ulepszenia cieplnego do zastosowań konstrukcyjnych – Warunki techniczne dostawy.

W opisie zaistniałego stanu faktycznego Wnioskodawca wskazał, że wszystkie opisane zbiorniki zostały wyprodukowane ze stali kwasoodpornej.

Konstrukcje stalowe i sama stal są wyrobami budowlanymi, zatem w ocenie Prezydenta Miasta Sieradza, należące do Wnioskodawcy zbiorniki (tankosilosy) zostały zbudowane/wzniesione z użyciem wyrobów budowlanych i bez znaczenia pozostaje fakt, na który powołuje się Strona, iż przedmiotowe zbiorniki zostały wyprodukowane poza obszarem zakładu Wnioskodawcy i zakupione jako wyroby gotowe.

Na marginesie zauważyć należy, iż producent przedmiotowych zbiorników PRO-WAM Sp. z o.o. (dane sprzedawcy figurujące na załączonych fakturach) oferuje wykonanie zbiorników - tankosilosów o pojemności większej niż 300.000 litów w siedzibie klienta (na placu budowy) – informacja zamieszczona na stronie internetowej ww. Spółki. Z powyższego wynika, iż o miejscu wykonaniu danego zbiornika decyduje jego pojemność.

Ponadto zauważyć należy, iż przedmiotowe zbiorniki nie zostały przetransportowane do docelowej lokalizacji i dowolnie położone na ziemi. Ich osadzenie wymagało po pierwsze przygotowania odpowiednich fundamentów, po drugie zakotwiczenia na tychże fundamentach przy użyciu betonu. W dalszej kolejności zbiorniki te włączono do instalacji, z wykorzystaniem której przebiegają zachodzące w zakładzie procesy technologiczne.

Podstawowe właściwości techniczne i znaczenie gospodarcze przedmiotowych zbiorników (tankosilosów) wyznacza ich pojemność.

Zbiorniki zostały wprost wymienione jako budowle w akcie prawnym o randze ustawowej – art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 ze

zm.), a dodatkowo w załączniku do tejże ustawy do kategorii XIX obiektów budowlanych zalicza się „zbiorniki przemysłowe, jak: silosy, elewatory, bunkry do magazynowania paliw i gazów oraz innych produktów chemicznych”.

Odnosząc powyższe do zaistniałego stanu faktycznego, organ podatkowy uznaje, że opisane zbiorniki (tankosilosy) podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowle na mocy art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1452 ze zm.) w związku z art. 3 pkt 1 i art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 ze zm.).

Powyższe stanowisko Prezydenta Miasta Sieradza znajduje uzasadnienie w orzecznictwie sądów administracyjnych, które jednoznacznie wskazują, iż tego typu obiekty - takie jak opisane przez Stronę – zbiorniki (tankosilosy) należy zakwalifikować do kategorii budowli, np. Wyrok NSA z dnia 13.04.2022 r. sygn. III FSK 4251/21 – sprawa ze skargi Spółdzielczej Mleczarni.

W konsekwencji stanowisko Wnioskodawcy należy uznać za nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 14na Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

- 1) z zastosowaniem art. 119a;
- 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
- 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym (opisem zdarzenia przyszłego) podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, udzielona odpowiedź traci swoją aktualność.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu

prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących Wnioskodawcę, zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2022 r., poz. 329 ze zm.) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Prezydent Miasta Sieradza, Plac Wojewódzki 1, 98-200 Sieradz.

PREZYDENT MIASTA
Paweł Osiewała

aa.

prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

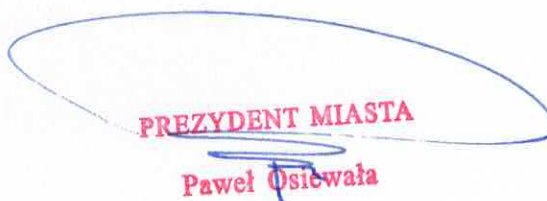
Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących Wnioskodawcę, zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2022 r., poz. 329 ze zm.) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Prezydent Miasta Sieradza, Plac Wojewódzki 1, 98-200 Sieradz.

PREZYDENT MIASTA
Paweł Osiewała

aa.